

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sponsvs Sangvinvm

Zachmoorter, Michiel

T'Antwerpen, [1641]

Verweckinghe tot naer-volgen. Vierde deel der Meditatie.

urn:nbn:de:hbz:466:1-35954

cleyn in hun eyghen ooghen zyn /
die uwen wille soecken te kennen /
om dien te volbrēngē is u han-
delinghe / met die hout ghy geer-
ne / met hū / jaē in hū zyt ghy
woonende / ende op dusdaenighe
alleene rust uwen geest.

Verweckinghe tot naer-volgen.

Vierde deel der Meditatie.

IS dat soo mijn ziele / wat baet
Iu dan soo veel studie / soo diep
een Philosoph / soo groot een
Theologant / soo listighen Ad-
vocaet / soo verre-stēdie eenen
Vaeders-heere / soo doortrocken
Procureur / soo experten Medecijn
te zyn / indien ghy door ghebreck
van ootmoedighe eenbuldig-
heyde niet en konde die lieffelijcke
stemme uw's Salighmaeckers
hooren ? wat konnen my baeten
alle die kennissen der Planeten / die
diepe speculatiē vande Driebul-
digheyde / alle die wetten van Ju-
stinianus / al dat Corpus Iuris, al
le die listighe verstanden van al die
vande practive / al die Aulozif-

men van Hippocrates ende Galenus / in dien ick dooz ghebzeck
 vande ootmoedighe cleynghepde
 Godt Schepper van al come te
 mis-haghen / soo dat hy in my noch
 aen my sijn lieffelijck woordt niet
 spreken en kan? Thom. à Kem. de
 imitat Christi. 1. cap. 3. Saligh is
 dien / aen wien dat eeuwigh woordt
 in sijnen grondt ghesproken wort /
 want hy woordt van veel menich-
 vuldighepde beziyd / dooz dien
 dat alle dinghen sijn ghebloten uyt
 dat eenigh woordt / ende sy wijsen
 ons weder tot dat woordt / ende dat
 woordt is het begintfel dat in ons
 spreekt / ende in ons ghesproken
 woordt / sonder het welck niemant
 iet en verstaet / noch te rechte iet
 onderscheyden kan / maer die so
 gheluchtigh is / dat dit woordt een-
 paerlijck in hem gesproken woordt /
 hy stiet alle dinghen in een / hy leydt
 alle dinghen tot een / ende alle din-
 ghen en woorden hem maer een.
 Want dat een is hem al in al ghe-
 worden ; ende al is aen hem ghe-
 smolten in een. O vermaledijde
 hoobeer=

hoobeerdighe wijshepdt / die ons
 van sulck-een gheluck berooft ! o
 salighe ootmoedighe cleynehepdt
 die den mensch tot sulck-eenen
 Edelen staet verheft ! om welke
 lesse u te leeren / mijn ziele siet ghy
 niet hoe versmadelijck uwen God
 hem heeft laeten vercleynen ? Hoe
 suldy nu kunnen claeghen te seer
 versmaedt te zijn / als den lebenden
 Godt vande menschen als sot be-
 gecht / ende met sotte cleederen be-
 cleet lancks de stadt gheleydt wort.
 Die hemelen komen hen te ver-
 ootmoedighen / om die aerde oot-
 moedighepdt te leeren : die eeu-
 wighe wijshepdt / om de dwaes-
 hepdt te verwillichghen : Godt om
 den mensch ; ende noch is die et-
 ter huyle soe hoobeerdigh datse
 dat niet leeren / noch naer-volghen
 en wilt. Overleght rijpelijck hier /
 o mijn ziele ! oft dat oock verdra-
 ghelijck is / ende bidt Godt om een
 ootmoedigh herte / op dat hy sijn
 eeuwighe woordt eenpaerigh in u
 spreken magh.